

Nr 26

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om restitution av skatt på bensin för motorsågar.

(1:a avd.)

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande inom riksdagen väckta, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 9 av herr *Sundin* samt II: 15 av herrar *Larsson* i Hedenäset och *Larsson* i Norderön, vari hemstälts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag beträffande restitution av skatt å bensin, som förbrukas för drift av skogsbrukets motorsågar, i enlighet med vad i motionerna anförts;

2) de likalydande motionerna I: 61 av herr *Wanhainen m. fl.* och II: 96 av herr *Hammarsten m. fl.*, vari hemstälts, att riksdagen måtte besluta

att individuell restitution skall ske av skatt å bensin, som förbrukas av motorsågar inom skogsbruket, genom återbetalning årligen till vederbörande skogsarbetare fr. o. m. budgetåret 1966/67, att avräknas mot automobilskattemedel,

att Kungl. Maj:t därefter får utarbeta nödvändiga regler och anvisningar om restitutionsförfarandet, samt

att kungl. skogsstyrelsen bemyndigas att vara kontrollmyndighet;

3) de likalydande motionerna I: 521 av herr *Johan Olsson* samt II: 614 av herrar *Eriksson* i Bäckmora och *Börjesson* i Falköping, vari hemstälts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag beträffande individuell restitution av skatt å bensin, som förbrukas för drift av skogsbrukets motorsågar, i enlighet med vad i motionerna anförts; ävensom

4) de likalydande motionerna I: 533 av herr *Strandberg* och fröken *Stenberg* samt II: 643 av herr *Nordgren m. fl.*, vari hemstälts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till nästa års riksdag om sådan ändring av bensinskatteförordningen att restitution av skatt å bensin för motorsågar möjliggöres.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framförda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 61, II: 15, II: 614 och II: 643.

Gällande bestämmelser m. m.

Enligt 1 § förordningen den 7 april 1961 (nr 372) om bensinskatt utgår skatt för bensen och vissa alkoholer. Vidare utgår enligt förordningen den 31 maj 1957 (nr 262) om allmän energiskatt sådan skatt för de varuslag, som avses i 1 § bensinskatteförordningen och slutligen utgår även skatt på bensen enligt den av innevarande års riksdag beslutade förordningen om särskild skatt på motorbränslen. Bensinskatt utgår för närvarande med 43 öre, allmän energiskatt med 9 öre och särskild skatt på motorbränslen med 5 öre eller sammanlagt med 57 öre för liter.

Den totala förbrukningen av bensen för drift av motorsågar kan uppskattas till mellan 23 och 25 milj. liter årligen motsvarande ca 10 milj. kronor i bensinskatt och ca 14 milj. kronor i sammanlagd skatt.

Beträffande de näringsgrenar, som åtnjuter restitution av bensinskatt, kan nämnas att under år 1965 återbetalades drygt 9 milj. kronor till brukare av bensindrivna traktorer och 1,8 milj. kronor för bensen, som använts till skördetröskor. Som gottgörelse åt trädgårdsnäringen och fiskerinäringen för av utövarna av dessa näringar erlagd bensinskatt är för nästa budgetår anslag föreslagna med 450 000 resp. 1 150 000 kronor.

Frågans tidigare behandling

Under 1957 års höstriksdag besvarade statsrådet och chefen för finansdepartementet en interpellation angående restitution av skatt på bensen, som förbrukas av motorsågar och andra maskiner i skogsbruket, och avvisade därvid tanken på en sådan skatterestitution. Ett av skogsstyrelsen framlagt förslag om restitution av skatt på bensen, som i skogsbruket använts för motorsågar m. m., fann Kungl. Maj:t genom beslut den 24 januari 1958 icke föranleda någon åtgärd.

Vid 1958 års A-riksdag väckta motioner avseende bl. a. förevarande fråga behandlades av ett sammansatt bevillnings- och jordbruksutskott, som i sitt utlåtande nr 1 fann övervägande skäl tala för att inte utvidga det kollektiva restitutionsförfarandet till ytterligare grupper av bensinförbrukare.

Enligt utskottets mening borde skogsnäringens restitutionsfråga liksom övriga spörsmål av samma innebörd övervägas i ett sammanhang vid den fortsatta utredning rörande restitution av bensinskatt, som anknöt till 1953 års trafikutredning. På denna grund avstyrkte utskottet bifall till motionerna. Utskottet erinrade vidare om att skogsbruket erhåller viss återbäring av bensinskatt i form av anslagsanvisning under nionde huvudtiteln till skogsbilvägar i enskild ägo.

I en till utskottets utlåtande fogad reservation hemställdes bl. a. att riksdagen måtte medgiva skogsnäringen gottgörelse för skatt å bensen, som förbrukas vid användning av motorredskap inom näringen, från och med

den 1 juli 1957 samt att till näringen återburna bensinskattemedel skulle tillföras en särskild fond, benämnd skogsbrukets bensinskattfond, att avräknas mot automobilskattemedlen. Efter gemensam votering bifölls utskottets hemställan med 175 röster mot 164.

Motioner i denna fråga behandlades vid 1959 års riksdag av ett sammanfatt bevillnings- och jordbruksutskott, som i sitt utlåtande nr 1 anförde bl. a. följande.

Såsom framhölls vid frågans behandling föregående år bör skogsnäringsens restitutionsspörsmål bli föremål för en mer enhetlig bedömning i anslutning till de överväganden, som sker inom 1953 års trafikutredning. Enligt vad utskottet erfarit torde utredningen komma att framlägga förslag till ändrade regler rörande beskattningen av motorfordonstrafiken under loppet av nästa år och i samband därmed taga principiell ståndpunkt till omfattningen av restitutionsrätten. Innan slutlig ställning tas till de i motionerna aktualiserade spörsmålen, synes det därför lämpligt att avvakta resultatet av utredningens arbete.

Riksdagen fann i enlighet med utskottets hemställan att motionerna inte borde föranleda någon åtgärd.

Såsom framgår av de återgivna utskottsutlåtandena har den förevarande restitutionsfrågan förutsatts bli föremål för bedömning av 1953 års trafikutredning. Utredningen har redovisat sitt uppdrag i betänkandena Svensk Trafikpolitik I—III (SOU 1961: 23 och 24 samt 1962: 35). Beträffande beskattningsfrågorna anføres i del I s. 25 följande:

De skattemässiga pålagorna på transportmedlen måste i princip drabba dessa likformigt för att likhet i konkurrensvillkoren skall föreligga. Trafikutredningen har funnit, att de utanför kostnadsansvaret pålagda skatterna äro relativt sett obetydliga och att de skiljaktigheter, som föreligga mellan olika trafikgrenar dels med avseende å dessa skatter, dels i fråga om finansieringsform och avskrivningsregler, icke motivera att särskilda trafikpolitiska åtgärder insättas för åvägbringande av likställighet i konkurrensvillkoren på denna separata punkt, detta särskilt med tanke på att oklarhet ännu råder om motorfordonstrafikens täckning och inbördes fördelning av sitt kostnadsansvar.

I övrigt har utredningen icke behandlat andra beskattningsfrågor än de som sammanhänger med traktorer i landsvägstrafik.

Då restitutionsfrågan behandlades vid 1964 års riksdag anförde bevillningsutskottet i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 32 bl. a. följande.

Även om skäl kan åberopas till stöd för de förevarande motionsyrkandena om skatterestitution synes det utskottet som om denna fråga inte bör tas upp till prövning allenast med utgångspunkt från förhållandena inom de näringsgrenar som nu åtnjuta restitution. Den tekniska utvecklingen har inneburit att förbrukningen av beskattad bensin för drift av motorer, som inte har något samband med vägväsendet, ökat i en omfattning som inte kunde förutses, när de första kollektiva restitutionerna av bensinskatt beslutades. Denna utveckling gäller inte endast motorsågar, gräsklippningsmaskiner och utombordsmotorer utan på sistone även sådana fortskaffnings-

medel som s. k. snövesslor och snöscooters m. m. Till följd härav kan stora grupper av bensinförbrukare i dag göra lika välgrundade anspråk på restitution av bensinskattemedel som skogsarbetarna. Den administrativa apparat som skulle erfordras för att tillgodose sådana anspråk skulle sannolikt i ett betydande antal fall medföra kostnader som inte skulle stå i rimlig proportion till de belopp som därigenom kunde komma att utbetalas. De restitutionsanspråk som kan resas på grund av bensinens användning i förvärvsverksamhet måste dock enligt utskottets mening väga avsevärt tyngre än de anspråk som huvudsakligen hänför sig till fritidssysselsättningar, och självfallet måste de erlagda skattebeloppens storlek tillmätas betydelse i sammanhanget.

Utskottet delar motionärernas uppfattning att spørsmålet om restitution av bensinskatt, som erlagts för drift av motorsågar, bör utredas. Skulle därvid framkomma att nu utgående restitutioner för bensinförbrukning, som icke har samband med vägväsendet, i stort sett bör bibehållas, synes det vara skäligt att även bensinförbrukningen för motorsågar tillerkännes motsvarande restitutionsrätt. Utskottet vill dock inte utan föregående utredning ta ställning till frågan om formen för sådan restitution.

Motionerna

I de likalydande *motionerna I: 9* och *II: 15* framhålles att beskattningen utgår i huvudsak för att fordonstrafiken skall på detta sätt bidra till samhällets vägstnader. Då jordbruk, fiske och trädgårdsskötsel medgivits restitution av skatt å bensin vid förbrukning, som ej har samband med vägsitage, framstår det som rimligt och rättvist att så även blir fallet i fråga om bensinskatt, som följer med driften av skogsbrukets motorsågar. Detta är så mycket mera motiverat som den beskattning, varom här är fråga, företrädesvis drabbar dels de mindre skogsägare, som själva sköter sin skog, dels de yrkesverksamma skogsarbetarna. Det måste betecknas som synnerligen otillfredsställande, att just dessa ålägges en särskild beskattning i samband med sin yrkesutövning, vilken andra yrkeskategorier befriats ifrån. Restitution av bensinskatt utgår i fråga om bensindrivna jordbrukstraktorer med ett schablonmässigt fixerat belopp per år räknat. För fiskerinäringen och trädgårdsodlingen utgår restitution kollektivt och användes för gemensamma åtgärder och förbättringar inom respektive näringsgren. En restitution av skatt på bensin, som åtgår för driften av skogsbrukets motorsågar, kan även den ordnas antingen individuellt eller kollektivt. Mest rättvis bleve säkerligen en individuell restitution. Denna kunde då ske i förhållande till den faktiska bensinförbrukningen eller, med ledning av vunna erfarenhetstal, i relation till den avverkade virkesmängden. Skall emellertid ett sådant restitutionsförfarande bli rättvist, torde det erbjuda problem att ernå en kontroll och administration, som är både effektiv och inte alltför komplicerad. En schablonmässigt fixerad restitution — i likhet med vad som sker i fråga om jordbrukets traktorer — kan även övervägas. Dock har ett så-

dant förfarande den nackdelen, att hänsyn härvid ej kan tagas till variationerna i erlagd bensinskatt, vilka följer med skillnader i arbetsintensitet och i utnyttjande av motorsåg i arbetet.

Alternativet med kollektiv restitution möjliggör visserligen ej en individuellt absolut rättvist avvägd återbäring. Det är dock uppenbart att de direkt berörda yrkesgrupperna har många gemensamma behov, vilka med fördel kunde tillgodoses med hjälp av restituerade bensinskattemedel. Som exempel härvidlag må här nämnas följande: Forskning om motorsågarnas inverkan som orsak till yrkessjukdomar, det skogliga arbetarskyddets effektivisering, stöd till rehabilitering och rekreation av yrkesskadade skogsarbetare, vidgad forskning i bioteknologi, särskilt stöd till kulturella strävanden i utpräglade skogsbygder, studiestipendier till meriterade yrkesutövare o. s. v.

Ovan som exempel uppräknade lämpliga användningsområden kan säkerligen kompletteras. Som princip bör gälla, att härigenom tillgodoses olika skogsarbetarkårers och de aktiva skogsbrukarnas gemensamma behov, som ej eller i alltför ringa utsträckning tillgodoses med allmänna medel. Schablonmässigt beräknad restitution av bensinskattemedel kunde härvid tillföras en särskild fond, vars avkastning disponerades för ändamål som här nämnts och likvärdiga sådana, till gagn för de i skogen arbetande. Förvaltningen borde lämpligen handhas av en fondstyrelse, i vilken inginge representanter för skogsarbetarnas fackliga organisation och de enskilda skogsägarnas föreningsrörelse.

I direktiven till den 1965 tillsatta bilskatteutredningen heter det:

Drivmedelsskatterna belastar, som nämnts, vissa näringsgrenar utöver den direkta nytta de har av vägväsendet. Till viss del kompenseras dessa näringsgrenar genom olika former av restitution. Utredningen bör försöka finna en lämplig lösning av hithörande frågor under beaktande av att de näringsgrenar som nu erhåller kompensation inte bör försättas i sämre läge genom en reform av vägtrafikbeskattningen.

Direktiven har sålunda i nämnda avseende en sådan utformning, att de knappast kan sägas ge täckning åt riksdagens uttalande 1964, att det syntes vara skäligt, att även bensinförbrukningen för motorsågar tillerkändes restitutionsrätt under förutsättning av att nu utgående restitutioner för bensinförbrukning, som inte har samband med vägväsendet, i stort sett bibehölls.

Då frågan om skatterestitution beträffande driften av motorsågar har stor betydelse för ifrågavarande del av näringslivet, bör den skyndsamt prövas och avgöras. Det är naturligtvis lämpligt att denna prövning sker inom den nu arbetande bilskatteutredningen. Härvid bör beräkningar ske beträffande en för restitutionen skälig storleksordning. Utredningen bör vidare noggrant pröva huruvida en restitution av skatt å bensin, som använts till skogsbrukets motorsågar, bör vara individuell eller kollektiv. Det synes motionärerna önskvärt att bilskatteutredningen får tilläggsdirektiv härom.

Skogsarbetarna använder i dag — framhålls i de likalydande *motionerna I: 61* och *II: 96* — kontinuerligt motorsågar i avverknings- och röjningsarbeten och borde även tillerkännas restitution av bensinskatt. Mycket talar för att skogsarbetarna i detta avseende har starka skäl att åberopa när det gäller motiveringarna för restitution å bensinskatt. Från arbetstagar sidan har man i förhandlingar begärt att arbetsgivarna inom skogsbruket kostnadsfritt skall tillhandahålla motorsågar för sina anställda. Detta krav har emellertid klart tillbakavisats med åberopande av en rad praktiska olägenheter som skulle uppstå om man övergick till företagsägda motorsågar. Den tekniska utvecklingen på skogsbrukets område har gjort att motorsågarna fått en allt större användningsgrad. Numera kvistar man till övervägande del även med motorsåg. Vid den alltmer förekommande »helstamsmetoden» förekommer yxkvistning i ytterst ringa grad. Motorsågen är sålunda i gång under en mycket stor del av arbetsdagen, och därmed har även bensinförbrukningen ökat starkt gentemot tidigare år.

Vid 1964 års vårriksdag avlämnades en motion angående restitution av skatt på bensin som förbrukas vid användning av motorsågar. Bevillningsutskottet föreslog att motionerna icke borde föranleda någon riksdagens åtgärd, emedan en utredning förbereddes inom finansdepartementet angående en översyn av hela vägtrafikbeskattningen.

De sakskalet som anfördes i de ovan nämnda motionerna år 1964 har nu ytterligare förstärkts. Den utredning som utskottet förutskickade har veriteligen inte heller börjat arbeta. Även om hela vägtrafikbeskattningen skall bli föremål för översyn, anser motionärerna dock att riksdagen bör kunna fatta beslut om restitution av skatt på motorsågsbränsle. De skatteintäkter som statsverket behöver för vägväsendets del bör icke på ett orättmätigt sätt belasta en speciell arbetarkår hårdare än vad andra grupper behöver vidkännas. Restitutionsförfarandet bör uppläggas så, att varje anställd inom skogsbruket som nyttjar motorsåg får individuell återbäring i likhet med vad som tillämpas inom jordbruket.

För att få en objektiv och saklig bedömning av den genomsnittliga bensinförbrukningen per avverkad skogskubikmeter (eller per arbetsdag) bör fastställandet av åtgångstalet överlåtas till skogliga myndigheter eller institutioner.

Enligt motionärernas mening i de likalydande *motionerna I: 521* och *II: 614* är det rimligt, att restitution medgives, när det gäller skatt, som ålagts för driften av motorsågar använd bensin likaväl som för bensin, använd inom jordbruk, fiske och trädgårdsskötsel. Detta är så mycket mera motiverat som den beskattning det här gäller främst drabbar dels de mindre skogsägare, som själva sköter sin skog, dels de yrkesverksamma skogsarbetarna. Det måste anses i hög grad otillfredsställande, att just dessa ålägges en beskattning i samband med sin yrkesverksamhet, som andra yrkes-

kategorier befriats från. Restitution av bensinskatt utgår i fråga om bensindrivna jordbrukstraktorer med ett schablonmässigt fastställt belopp årligen. För fiskerinäringen och trädgårdsodlingen utgår restitution kollektivt och användes för gemensamma åtgärder och förbättringar inom vederbörande näringsgren. En restitution av skatt å bensen, som användes för drivande av motorsågar inom skogsbruket, kan även den ordnas antingen individuellt eller kollektivt. En individuell restitution torde vara mest rättvis. Denna kunde då ske i förhållande till den faktiska bensinförbrukningen i relation till den avverkade virkesmängden. Vid en sådan ordning kunde man tänka sig, att motorsågägaren årligen, t. ex. i samband med den allmänna självdeklarationen, lämnar uppgift på förbrukad bensinmängd samt uppgift från arbetsgivare eller tumningsförening angående avverkade virkeskvantiteter. Därav torde utvinnas erfarenhetstal, som kunde utgöra generella normer vid fastställandet av restitutionens storlek.

I de likalydande *motionerna I: 533* och *II: 643* erinras om att den snabba och fortgående mekaniseringen och rationaliseringen av arbetet inom skogsbruket har medfört en kraftig produktivitetstegring och förbättrade arbetsvillkor för de i branschen sysselsatta. För utförandet av olika arbetsmoment i skogsarbetet har ett allt större antal olika motorredskap kommit till användning. I första hand må nämnas olika typer av motorsågar, vilka användes vid såväl avverkning som skogsvårdsarbeten. Det synes omotiverat att denna även ur nationalekonomiska synpunkter lyckliga utveckling skall försvåras genom en onödigt hård beskattning. Genom den aviserade höjningen av bensinskatten påläggs skogsbruket ytterligare skattebörd. Detta rimmar illa med de i finansplanen uttalade intentionerna att i första hand stödja exportnäringarna för att förbättra det ansträngda valutaläget. Den årliga förbrukningen av bensen för detta ändamål uppgår enligt försiktiga beräkningar till cirka 20 miljoner liter, en siffra som kommer att stiga i takt med den fortsatta mekaniseringen. Ett individuellt restitutionsförfarande synes vara att föredraga, om det visar sig att det administrativa förfarandet kan lösas på ett tillfredsställande sätt. En sådan lösning bör vara möjlig att uppnå genom att restitutionsbeloppet exempelvis kan anknytas till avverkningsvolymen under året för förbrukarna.

Utskottet

Som framgår av den inledningsvis lämnade redogörelsen för den tidigare behandlingen av frågan om restitution av skatt på bensen, som använts för drift av motorsågar, fanns anledning anta att problemet skulle komma att behandlas av 1953 års trafikutredning. På grund av att denna utredning emellertid i stort sett inte tog upp några detaljfrågor rörande beskattningen av motorbränslen, kvarstår frågan olöst samtidigt som den genom den starkt ökande användningen av motorsågar fått en väsentligt större

räckvidd än då den först behandlades av riksdagen år 1957.

Det är under dessa omständigheter enligt utskottets mening naturligt att restitutionskrav nu ånyo framföres i motionsyrkanden, som alla syftar till individuell restitution. Flertalet motionärer synes anse att återbäringen bör bestämmas med utgångspunkt från den avverkade kvantiteten skog. I motionerna I: 61 och II: 96 yrkas omedelbar lagstiftning, medan i övriga motioner hemställs om riksdagsskrivelse.

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det är angeläget att frågan om avlyftning från bl. a. skogsbrukets motorsågar av den del av bensinbeskattningen, som är avsedd att täcka vägtrafik- och vägstnader, får sin snara lösning. En individuell restitution av bensinskatt till alla som använder motorsåg torde emellertid inte vara den enda framkomliga vägen i detta sammanhang. Restitutionsförfarandet måste under alla förhållanden betecknas som en från administrativ synpunkt föga tillfredsställande lösning. Systemet förekommer bl. a. i Norge och lär där vara tämligen svårhanterligt. Den andra formen för restitution — en kollektiv återbäring till vissa för skogsnäringen gemensamma ändamål — har utskottet inte anledning att behandla mera ingående, eftersom motionärerna inte förordar en sådan lösning. Det torde emellertid vara uppenbart att ett sådant system endast i undantagsfall tillgodoser den enskilde skogsarbetarens ekonomiska intressen. Det finns därför enligt utskottets mening starka skäl för att pröva nya lösningar av det förevarande spörsmålet. Utskottet vill i sammanhanget erinra om att brännoljaeskatt inte utgår på olja, som används för exempelvis lantbrukstraktorer. Det torde inte vara uteslutet att liknande regler kan tillämpas i fråga om bl. a. bensin för motorsågar. Frågan måste emellertid enligt utskottets mening lösas i samband med prövningen av övriga spörsmål, som sammanhänger med vägtrafikbeskattningens utformning. Den år 1965 tillsatta bilskatteutredningen har i uppdrag att försöka finna en lämplig lösning av hithörande frågor och därvid även ta ställning till problem som sammanhänger med att drivmedelsskatterna belastar vissa näringsgrenar utöver den direkta nytta de har av vägväsendet. Enligt vad utskottet under hand erfarit har frågan om beskattningen av bensin för motorsågar även tagits upp till behandling av utredningen.

Bilskatteutredningens uppdrag har ett nära samband med den av 1963 års höstriksdag beslutade nyorienteringen av den statliga trafikpolitiken. Handlingsprogrammet för det nya trafiksystemet är uppdelat i tre reformetapper. Riktpunkten för genomförandet av den tredje etappen skulle vara den 1 juli 1968. I enlighet härmed har bilskatteutredningen planerat sin verksamhet så att dess förslag beräknas kunna avges under loppet av år 1967 och således ligga till grund för proposition till 1968 års vårriksdag.

Utskottet anser sig sammanfattningsvis kunna konstatera att frågan om beskattningen av bensin, som används för drift av motorsågar, har en betydande räckvidd och att det är angeläget att den snarast får en tillfreds-

ställande lösning. Enligt utskottets bedömande bör spörsmålet inte behandlas fristående utan i samband med drivmedelsbeskattningen i övrigt. Då dessa frågor nu är under utredning och utredningens förslag kan förväntas resultera i lagstiftning inom en inte alltför avlägsen framtid anser utskottet det inte motiverat med någon ytterligare framställning i ämnet.

Med det anförda anser utskottet sig ha besvarat motionerna I: 9 och II: 15, I: 521 och II: 614 samt I: 533 och II: 643. Som framgår av det tidigare anförda finner utskottet de hithörande frågorna vara av så komplicerad natur att de inte kan lösas utan föregående utredning. Med hänsyn härtill avstyrker utskottet lagstiftningsyrkandet i motionerna I: 61 och II: 96.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 9 av herr Sundin samt II: 15 av herrar Larsson i Hedenäset och Larsson i Norderön om restitution av skatt å bensin för skogsbrukets motorsågar,

2) de likalydande motionerna I: 61 av herr Wanhainen m. fl. och II: 96 av herr Hammarsten m. fl. om restitution av skatt å bensin för skogsbrukets motorsågar,

3) de likalydande motionerna I: 521 av herr Johan Olsson samt II: 614 av herrar Eriksson i Bäckmora och Börjesson i Falköping om restitution av skatt å bensin för motorsågar, ävensom

4) de likalydande motionerna I: 533 av herr Strandberg och fröken Stenberg samt II: 643 av herr Nordgren m. fl. om restitution av skatt på bensin för motorsågar,

mätte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anført, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 31 mars 1966

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Yngve Nilsson, Lundström, Gösta Jacobsson, Erik Filip Petersson, Sundin, Arne Pettersson och Stadling; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås, Allard, Vigelsbo, Eriksson i Bäckmora, Andersson i Essvik, fru Holmqvist, herrar Forsberg, Sterne, Wikner och Öhvall.

Reservation

beträffande punkten 2 i utskottets hemställan
av herr *Wikner*.

Särskilt yttrande

av herrar *Vigelsbo* och *Eriksson* i Bäckmora.

I likhet med utskottet finner vi det angeläget att frågan om en avveckling av bensinskattebelastningen på motorsågar får sin snara lösning. Det hade därför i och för sig varit önskvärt att bilskatteutredningen tagit upp detta spörsmål till behandling med förtur så att förslag hade kunnat framläggas redan till nästa års riksdag. Med hänsyn till att det upplysts, att utredningen överväger lösningar av frågan, vilka förutsätter inte oväsentliga ingripanden inom oljehandeln och vilka i förevarande avseende måhända bättre än ett individuellt restitutionsförfarande skulle tillgodose intressena för alla kategorier inom skogsbruket, finner vi dock inte skäl att nu hemställa om sådan särbehandling. Härvid förutsätter vi att den i utskottets betänkande angivna tidsplanen för utredningsarbetet och lagstiftningen kan hållas.